

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

EDUcentrum

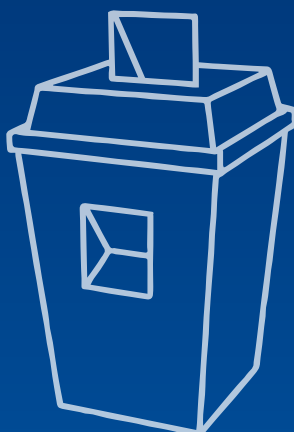

DEMOKRATICKÁ
ŠKOLA

Metodický list

Senioři a my

Časová náročnost:	3 vyučovací hodiny
Cílová skupina:	3. ročník SŠ
Počet studentů:	21
Vzdělávací oblast:	Občanský a společenskovední základ
Průřezová témata:	Osobnostní výchova Výchova k aktivnímu občanství
Klíčové kompetence:	Kompetence k řešení problému Kompetence komunikativní Kompetence sociální a personální Kompetence občanská
Pomůcky:	Psací potřeby, papír či sešit, počítač tablet či jiné zařízení k vyhledávání informací na internetu
Klíčová slova:	Senior; diskuse; realizace
Způsob ověření:	PREZENČNÍ
Autor:	Mgr. Vojtěch Bernacik

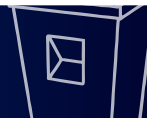

ANOTACE aneb O ČEM JE TATO AKTIVITA?

Jedná se o aktivitu, která studenty nasměruje k zájmu o seniory. V rámci aktivity si studenti připraví své návrhy pomoci seniorům, budou je prezentovat a hlasovat o tom nejschůdnějším či nejzajímavějším.

CÍLE

Student identifikuje problémy, s nimiž se mohou senioři potýkat.
Student diskutuje o problémech navržených jeho spolužáky.
Student navrhne řešení problému.
Student zhodnotí návrhy spolužáků a vybere takový návrh, který bude pro seniory přínosný a realizovatelný vlastními silami studentů.

POPIS PRŮBĚHU AKTIVITY aneb JAK NA TO?

1. Počáteční úvaha:

V první fázi studenti pracují samostatně. Vycházejí z vlastní zkušenosti a v několika bodech si poznamenají problémy, které podle jejich názorů mohou seniory trápit. Nemusí se jednat o seniory žijící ve specializovaných domovech, ale může jít i o lidi studentům blízké či známé. Student si body připraví tak, aby je mohl představit svým spolužákům a aby je byl schopen vysvětlit.

2. Rozdělení do skupin:

Můžeme studenty rozdělit do skupin náhodně (losem) nebo na základě svého uvážení. Počet studentů ve skupině by neměl přesáhnout 4.

3. Představení postřehů z počáteční úvahy:

Každý člen skupinky představí problémy, o nichž uvažoval, ostatním. Studenti je pak ve skupině prodiskutují s tím, že se zaměří na to, který z problémů jim připadá nejzajímavější.

4. Hledání návrhů:

V další fázi studenti připraví návrh toho, jak by mohli některý z diskutovaných problémů řešit či jak by mohli svými vlastními silami k jeho řešení přispět. Mohou uspořádat setkání, besídku, mohou se se seniory domluvit na tom, že je oni něčemu naučí a na oplátku jim studenti pomohou např. s online video hovory, mohou vybrat lokalitu, na jejímž zvelebení by společně pracovali, mohou společně vytvořit kuchařku zdravých receptů či receptů jídel z lokálně produkovaných surovin apod.

5. Prezentace návrhů:

Skupinky své návrhy představí ostatním. Jejich prezentace by měla obsahovat tyto prvky: 1. popis problému, k jehož řešení chce skupina přispět; 2. zdůvodnění volby – proč právě tomuto problému dala skupinka přednost před ostatními návrhy, které ve skupině zazněly; 3. představení skupinového návrhu na řešení problému a toho, jak by byla jejich pomoc organizována (co nejkonkrétněji). Zbytek třídy se může buď průběžně, nebo po skončení prezentace ptát na vše, co by je zajímalo. Mohou rovněž zpochybňovat realizovatelnost představovaného projektu, budou-li mít pocit, že k tomu mají důvod.

6. Hlasování:

Po skončení všech prezentací se bude hlasovat po jednotlivcích (ne skupinově). Nikdo však nesmí hlasovat pro vlastní návrh. Stačí, pokud jeden žák bude mít jeden hlas.

Poznámka:

Je evidentní, že touto fází aktivita nekončí. Naopak. Projekt se tím teprve otevírá. To, jak bude probíhat dále, záleží na mnoha proměnných. V prvé řadě na tom, pro jakou formu aktivity se studenti rozhodnou, dále pak na tom, kolik prostoru má učitel k průběžnému řešení projektu v jeho hodinách apod.

CO UKÁZALA PRAXE A REFLEXE?

Co se vám osvědčilo?

Osvědčilo se příliš studentům nepomáhat. Na začátku aktivity je poměrně vágní zadání – „hledej problém“. Stačilo však zmínit se jen o tom, co se rozumí pomocí. Nemusíme vyřešit důchody, zdravotnictví či ceny za pobyt v domovech pro seniory. Pomocí se rozumí cokoliv, co je děláno s myšlenkou na druhého a co má reálný dopad třeba jen na část jeho dne.

Co se povedlo méně a jak to vyřešit?

Studenti se do aktivity ponořili, takže jsem narazil na problém v tom, že jsem předem nspecifikoval délku jednoho vystoupení. Studentům jsem dovolil vstupovat do prezentace skupiny v průběhu samotného vystoupení. Předpokládal jsem totiž, že pokud se budou moci ptát až po skončení prezentace, spousta studentů svůj postřeh zapomene nebo přestane být aktuální. Diskuse se opravdu otevřela a byla hluboká, značně reflexivní a hodnotící. Studenti poukazovali obzvláště na to, co by z pohledu posluchače/hodnotitele prezentovaného návrhu nemuselo fungovat nebo bylo příliš náročné na realizaci. Tím se však čas jednoho vystoupení hodně natáhl. Skupina, která vystupovala např. jako 2. nebo 3. v pořadí pak měla výhodu, jelikož na základě připomínek ke skupince předcházející své vystoupení ještě improvizovaně upravila. Na jednu stranu jde o výborný prvek. Na druhou je s ním pak ale třeba předem počítat.

Jaké byly reakce vašich studentů při reflexi?

Studenti se v první řadě soustředili na to, co je realizovatelné a co není. Hodnotili potenciální finanční či časovou náročnost některých návrhů. Výsledkem ale bylo to, že se téměř všichni těšili na realizaci vítězného návrhu, i když třeba jejich vlastní návrh neztřížil.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – pól růstu ČR

